

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री दीपकराज जोशी
माननीय न्यायाधीश श्री देवेन्द्र गोपाल श्रेष्ठ
फैसला

069-CI-1040

मुद्दा:- उत्प्रेषण परमादेश।

मोरङ जिल्ला, विराटनगर उपमहानगरपालिका वडा नं. १ स्थित पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालय, विज्ञान तथा प्रविधि संकायका डीन डा. शुभनारायण पाठक-----१ पुनरावेदक
ऐ.ऐ.का परीक्षा व्यवस्थापन कार्यालय विराटनगरका तर्फबाट ऐ.का परीक्षा नियन्त्रक मोहन बहादुर बस्नेत-----१
ऐ.ऐ. केन्द्रीय कार्यालयका तर्फबाट र आफ्नो हकमा समेत ऐ.ऐ.का उपकुलपति प्रो. महेश्वरमान श्रेष्ठ-----१

विरुद्ध

हिलसाइड कलेज अफ इञ्जिनियरिङ्ग, बालकुमारी कोटेश्वर प्रा.लि.को तर्फबाट ऐ.का संचालक अध्यक्ष भक्तपुर जिल्ला मध्यपुर थिमी नगरपालिका वडा नं. १५ प्रत्यर्थी
बस्ने गोपीकृष्ण न्यौपाने-----१

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने: माननीय मुख्य न्यायाधीश श्री गोपाल पराजुली
माननीय न्यायाधीश श्री कुमार चुडाल
पुनरावेदन अदालत विराटनगर

न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा ९ बमोजिम पुनरावेदन अदालत विराटनगरको मिति २०६९।१२।१२ को फैसला उपर पुनरावेदन पर्न आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य र ठहर यस प्रकार रहेको छः

हिलसाइड कलेज अफ इन्जिनियरिङ्ग प्रा.लि.ले सिभिल तथा इलेक्ट्रिकल इन्जिनियरिङ्ग कार्यक्रमको मनसाय पत्र (LOI) मिति २०६९/७/२१ मा प्राप्त गरी सम्बन्धनका लागि विपक्षी विश्वविद्यालयमा आवेदन गरेकोमा कार्यकारी परिषदको मिति २०६९/८/६ को निर्णयले सिभिल इलेक्ट्रिकल विषयको लागि सम्बन्धन भए बमोजिम मिति २०६९/८/१४ मा विपक्षी विश्वविद्यालय सँग सम्बन्धन सम्झौता भै आ.व. ०६९/०७०को शैक्षिक सत्रदेखि लागू हुने गरी स्वीकृत भएको थियो । विपक्षीसँग भएको सम्झौता बमोजिम प्रवेश परीक्षा सञ्चालन गर्न पटकपटक अनुरोध गर्दा पनि विपक्षीले प्रवेश परीक्षा (Entrance) नलिएको र कलेजको तर्फबाट प्रवेश परीक्षा लिई विद्यार्थी भर्ना गर्न पाउने गरी स्वीकृति समेत नदिएको अवस्था छ । विपक्षी विश्वविद्यालयबाट कलेजलाई प्रवेश परीक्षा लिन नदिएको, आफूले समेत नलिई दिएकोले शैक्षिक सत्र नै निष्कृत हुने गरी विपक्षीहरूबाट भएको कार्यले निवेदकलाई पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालय नियमावली, २०५३ को नियम ५४ तथा परिच्छेद ११ को नियम ५६(ज) तथा नियम ६१(क) र (ज) द्वारा प्रत्याभूत हक तथा पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालय ऐन, २०५० को प्रस्तावना समेतको विपरीत हुने गरी भएको विपक्षीको कार्यबाट निवेदकको कानूनी हकको हनन हुन गएको छ ।

त्यसैगरी सोही नियमावली, २०५३ को परिच्छेद १५क. को नियम ६१(ज)(१) मा भएको व्यवस्था बमोजिम क्याम्पसले सम्बन्धन प्राप्त गरे पश्चात आ.व.०६९/०७० को लागि प्रवेश परीक्षा सम्बन्धी आवश्यक प्रकृया पूरा गर्ने दायित्व र जिम्मेवारी विपक्षीको हुन्छ । आफू अन्तर्गत रहेका कुनै कलेजको कुनै विषयको प्रवेश परीक्षा कलेज स्वयंले गर्दा हुने कुनै विषयकोमा नहुने भन्ने कानूनी व्यवस्था नभई विश्वविद्यालयको मनोगत हुँदा त्यस्तो कार्यलाई न्यायोचित भन्न मिल्दैन । विपक्षी विश्वविद्यालयले यस अघि पनि पटकपटक प्रवेश परीक्षाको लागि सूचना प्रकाशित गरेको र मिति २०६९/६/२५ मा पनि अन्य कलेजहरूका लागि प्रवेशिका परीक्षाको सूचना प्रकाशित गरेकोमा पुनः लिने गरी सो सूचना स्थगित गरिएको छ । यसरी विपक्षीले विभिन्न कलेजहरूको प्रवेश परीक्षाको लागि पटकपटक सूचना प्रकाशित गर्ने र समान स्तरको म निवेदकको कलेज मिति २०६९/८/६ मा सम्बन्धन प्राप्त गरी सके पछि पनि

प्रवेश परीक्षाको लागि आवश्यक कारवाही समेत नगरी दिनुवाट विपक्षीको लापरवाहीको परिणाम निवेदकले भोग्नु पर्ने होइन । अन्य कलेज सरह निवेदक कलेजलाई पनि प्रवेश परीक्षा लिने व्यवस्था गरी यथाशीघ्र कलेज संचालन गर्न पाउनु निवेदकको कानूनी अधिकार हो । विज्ञान तथा प्राविधि संकायमा यस अघि समेत दुईपटक प्रवेश परीक्षा लिई शैक्षिक सत्र संचालन गर्न मौका दिएको र निवेदक कलेजलाई प्रवेश परीक्षाको मौका नदिनु निवेदक कलेजप्रतिको असमान व्यवहारको द्योतक हो । प्रवेश परीक्षा लिनु भनेको कुनै पनि कलेजको भर्ना क्षमता र तोकिएको शर्त बमोजिमको कोटामा सीमित रही High eligibility को आधारमा विद्यार्थीको भर्ना गर्ने प्रकृया हो । प्रवेश परीक्षा या त कलेजबाट लिइने गरिन्छ या विश्वविद्यालयबाट तोकिएको प्रकृयाबाट लिइने गरिन्छ ।

विपक्षी विश्वविद्यालयले आर्थिक वर्ष ०६९।०७० को शैक्षिक सत्रदेखि सञ्चालन गर्न निवेदक कलेजलाई स्वीकृती प्रदान गरी हालसम्म प्रवेश परीक्षाको लागि आवश्यक व्यवस्थापन नगरी आफ्नो दायित्वबाट विमुख भएको कारणबाट निवेदक कलेजको शैक्षिक सत्र नै समाप्त भै ठूलो आर्थिक क्षति व्यहोर्न पर्ने अवस्था सिर्जना हुने भएको र निवेदक कलेजले शैक्षिक कार्यक्रम संचालन गर्न पाउने कानूनी हक अपहरण भएकोले निवेदक कलेजको लागि प्रवेश परीक्षा सञ्चालन गर्न लगाई आ.वं. ०६९।०७० को शैक्षिक सत्र सञ्चालनको मार्ग प्रस्तुत गर्नु भनी विपक्षीहरूको नाउँमा परमादेशको आदेश र विपक्षी विश्वविद्यालय अन्तर्गतका समान स्तरका संकायको प्रवेश परीक्षाको व्यवस्था स्वयम् कलेजले लिन पाउने तर विज्ञान तथा प्राविधि संकायको हकमा विश्वविद्यालय स्वयमले लिनुपर्ने कुनै कारण र कानूनी व्यवस्था नभएकाले विपक्षीबाट सो सम्बन्धमा भए गरेको कुनै पनि निर्णय, नीति, कुनै व्यवस्थापन वा सो सम्बन्धी कुनै परिपत्र समेत भएका भए उत्प्रेषणको आदेशद्वारा बदर गरिपाउँ । साथै प्रस्तुत निवेदनको अन्तिम टुङ्गो लाग्न लामो समय व्यतित भै शैक्षिक सत्र ०६९।०७० को प्रवेश परीक्षा लिन ढिला भै शैक्षिक सत्र नै समाप्त हुने र निवेदनको औचित्य नै निष्प्रयोजन हुने भै निवेदक कलेजलाई अपूरणीय आर्थिक क्षति हुने हुँदा शैक्षिक सत्र ०६९/०७० का लागि अविलम्ब निवेदक कलेजको हकमा

प्रवेश परीक्षा लिनु, लिन लगाउनु भनी अन्तरिम आदेश समेत जारी गरिपाउँ भन्ने व्यहोराको निवेदन पत्र ।

यसमा के कसो भएको हो ? निवेदन माग बमोजिमको उत्प्रेषणयुक्त परमादेश समेतको आदेश किन जारी हुनु नपर्ने हो ? मिति २०६९/८/१४ को सम्बन्धन दिइएको संज्ञौता पत्र सम्बन्धमा संज्ञौता पत्रको दफा १६ बमोजिम पूर्वाधार पूरा गरिसकेको हुनुपर्ने भए पछि विशेषज्ञको टोलीद्वारा अनुगमन गर्ने गरेको छ, छैन ? संज्ञौताको दफा १२ किन लागू नगरिएको हो ? निवेदकले निवेदनमा उल्लेख गरेको विषयमा उपयुक्त आधार र कारण सहितको लिखित जवाफ पेश गर्नु भनी विपक्षीको नाममा म्याद जारी गरी लिखितजवाफ परे पछि वा अवधि नाघे पछि पेश गर्नु । अन्तरिम आदेशको हकमा पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालयको मिति २०६९/८/५ को सूचना हेर्दा, प्रवेश परीक्षा स्थगित गर्ने, पुनः परीक्षा लिने समेतको कार्यहरू हुने गर्दा रहेछ भन्ने देखिन आउछ । निवेदक र विपक्षीको बीच भएको सम्बन्धन हेर्दा शैक्षिक सत्र ०६९/०७० देखि लागू हुने भनिएको र सोही सम्बन्धनको दफा ७ मा शैक्षिक क्यालेण्डर अनुसार शैक्षिक कार्यक्रम सञ्चालन गर्नुपर्नेछ भन्ने अनिवार्य व्यवस्था भएको सन्दर्भलाई हेर्दा, निवेदकले मिति २०६९/८/१४ को सम्बन्धनमा उल्लेख भएको सबै शर्तहरू पूरा नगरेको भए त्यसको निर्देशन विपक्षीले दिनुपर्ने र दफा २० समेत लागू हुन सक्नेमा आफैले दिएको सम्बन्धन बमोजिमको कार्य नगरी बस्नु प्रथमदृष्टिमा नै सम्बन्धनको पालना नगरेको भन्ने देखिएकोले सम्बन्धन प्राप्त गरेका यी निवेदकलाई शैक्षिक सत्र ०६९/०७० को कार्यक्रममा सम्बन्धन बमोजिम परीक्षा लिन नरोक्नु, नरोकाउनु परीक्षा लिने कार्य गरी सम्बन्धनको परिपालना गर्नु, गराउनु भनी विपक्षीका नाममा अन्तरिम आदेश जारी गरी दिएको छ भन्ने व्यहोराको पुनरावेदन अदालत विराटनगरको मिति २०६९/१०/२६ को आदेश ।

निवेदकले सम्बन्धन प्राप्त गर्दा विश्वविद्यालयको नीति, नियम, निर्देशन मात्र स्वीकार गरेको छ । विश्वविद्यालयको नियम, कानून, निर्णय र निर्देशन विपरीत विपक्षी जान मिल्दैन । त्यसो भए गरेमा त्यसको मान्यता हुन सक्दैन । विश्वविद्यालयबाट भए गरेका निर्णय, नीति निर्देशन

बदर गराउने हक अधिकार विपक्षीलाई छैन । विश्वविद्यालय स्वायत्त, संगठित संस्था भएकाले आफ्नो नीति निर्माण गर्न स्वतन्त्र छ । विश्वविद्यालयको निर्णय, नीति, परिपत्र र निर्देशन बदर गराउने हकद्वारा विपक्षीलाई छैन । विश्वविद्यालयका मातहत विपक्षी हुन्, विपक्षी मातहत विश्वविद्यालय होइन । विपक्षीलाई शैक्षिक सत्र ०६९/०७० बाटै इन्जिनियरिङ विषयको कार्यक्रम सञ्चालन गर्न दिने मनसाय पत्र मिति २०६९/७/२१ गते दिइसके पछि सो कार्यक्रम सञ्चालन गर्न स्वीकृतिको लागि रकम समेत जम्मा गरिसकेपछि स्नातक तह इन्जिनियरिङ समेतको प्रवेश परीक्षा लिने विज्ञापन कान्तिपुर दैनिकमा प्रकाशित भई मिति २०६९/८/७ मा प्रवेश परीक्षा लिने जानकारी विपक्षी कलेजले प्राप्त गरी परीक्षामा कलेजका विद्यार्थीहरु सहभागी हुन विपक्षीले मिति २०६९/८/७ गते विश्वविद्यालयको विज्ञान तथा प्रविधि संकायमा प्रवेश परीक्षाका फर्म २१ थान भरी लाग्ने शुल्क रु.२२०५०।- दाखिला गरी बैंक भौचर राखी विश्वविद्यालयको डीन कार्यालयमा निवेदन दिई मिति २०६९/८/७ को प्रवेश परीक्षामा विपक्षी कलेजको २१ जना विद्यार्थी सहभागी भएका हुन् । विश्वविद्यालयले विपक्षी कलेजको लागि प्रवेश परीक्षा लिनुपर्ने अवस्था छैन । विपक्षी आफैले प्रवेश परीक्षा लिन मिल्ने व्यवस्था पनि नहुँदा निवेदन माग बमोजिम आदेश जारी हुने अवस्था पनि छैन भन्ने व्यहोराको विपक्षीहरुको तर्फबाट पर्न आएको लिखित जवाफ ।

निवेदक र विपक्षी विश्वविद्यालयको बीचको प्रस्तुत विवाद निवेदकको कानूनी हक र विपक्षी विश्वविद्यालयको कानूनी दायित्वको रुपमा रहेकोले विपक्षी विश्वविद्यालयको करारीय दायित्वमा रिट क्षेत्रबाट निवेदक अदालत प्रवेश गरेको भन्ने जिकिरसँग सहमत हुन सकिने अवस्था रहेन । निवेदकको निवेदन न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा ८(२) मा वर्णित कानून प्रदत्त हक अधिकारसँग सम्बन्धित रहेको देखिन आउँछ । निवेदक कलेजले शिक्षा मन्त्रालयबाट मिति २०६७/४/३ को निर्णयानुसार Letter of Intent प्राप्त गरेको देखिन्छ । सो LOI को दफा ४ मा “महाविद्यालयले विश्वविद्यालयबाट सम्बन्धन र कक्षा सञ्चालनको स्वीकृति प्राप्त नभए सम्म तथा सम्बन्धित काउन्सिलबाट परीक्षण मान्यता नलिएसम्म विद्यार्थी भर्नाका

लागि विज्ञापन गर्न, विद्यार्थी भर्ना गर्न र मन्त्रालयसँग सम्झौता नगरी कक्षा सञ्चालन गर्न पाउने छैन” भन्ने उल्लेख भएको देखिन्छ । निवेदकलाई सम्बन्धन प्रदान गर्ने सम्बन्धमा विश्वविद्यालयको कार्यकारिणीवाट मिति २०६९/८/६ मा निर्णय भएको पाइन्छ । निवेदकले सो निर्णयानुसार मिति २०६९/८/१४ मा सम्बन्धन प्राप्त गरेको देखिन्छ । यसरी सम्बन्धन प्राप्त गरे वापत विश्वविद्यालयमा कलेजले राख्नुपर्ने रु. ५०,००,०००।- धरौट समेत राखेको देखिन्छ । प्रस्तुत सम्बन्धन प्राप्त हुनु पूर्व विश्वविद्यालयको विज्ञान तथा प्रविधि संकायमा प्रवेश परीक्षाको फर्म २१ थान भरी त्यस वापत लाग्ने शुल्क रु.२२,०५०।- दाखिला गरेको पाइन्छ । यी विद्यार्थीहरूको प्रवेश परीक्षा लिए दिलाएको अवस्था देखिन आउदैन ।

विपक्षी विश्वविद्यालयले आफूले सम्बन्धन दिए पछि सो कलेजका लागि आ.व. ०६९/०७० को शैक्षिक सत्रका लागि प्रवेश परीक्षा लिने दिलाउने कुनै योजना कार्यक्रम नरहे नभएको अवस्था विपक्षी विश्वविद्यालयको लिखितजवाफ तथा उपस्थित विद्वान कानून व्यवसायीको बहस समेतबाट देखिन आएको पाइन्छ । यसरी विपक्षी विश्वविद्यालयसँग शैक्षिक क्यालेण्डर नै नभएको र सो बनाउन कहीं कतैबाट रोक नभएको अवस्थामा विश्वविद्यालयको उक्त अकर्मण्यताको दुष्परिणामको भार विश्वविद्यालयले शैक्षिक क्यालेण्डर पनि बनाउन उक्त अमर्मण्यताको भार लाग्ने दै दस्तुर लिई आफैले सम्बन्धन प्रदान गरेका निवेदक कलेजलाई बोकाउनु न्यायिक दृष्टिले समेत उचित मात्र सकिने देखिदैन । साथसाथै निवेदक कलेज र विपक्षी विश्वविद्यालय बीच भएको सम्बन्धन सम्झौता तथा शिक्षा मन्त्रालयको Letter of Intent समेतका पत्रहरू हेर्दा निवेदक कलेजले प्रवेश परीक्षा लिन पाउने अवस्था अधिकारको रूपमा (Right confirming) रहेको छ भने सोको उचित बन्दोवस्त र व्यवस्थापन गरिदिनुपर्ने विश्वविद्यालयको दायित्व (Duty imposing) को रूपमा रहेको पाइन्छ ।

तसर्थ विद्यार्थीहरूको शैक्षिक भविष्य समेतलाई मध्येनजर गरी आ.व.०६९/०७० को शैक्षिक सत्र भित्रै निवेदन माग बमोजिम विद्यार्थीको प्रवेश परीक्षा लिनु वा सो परीक्षा विपक्षी पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालयले लिन नसकेमा उक्त अवधि भित्र प्रवेश परीक्षा लिने अन्य उपयुक्त मार्ग

प्रसस्त गर्नु भनी विपक्षीका नाममा परमादेशको आदेश जारी हुने र सो परमादेशको आदेशलाई असर पार्ने हदसम्मका कुनै निर्णय विपक्षी विश्वविद्यालयले गरेको भए सो हदसम्मका निर्णय उत्प्रेषणको आदेशद्वारा बदर हुने ठहर्छ भन्ने समेत व्यहोराको पुनरावेदन अदालत विराटनगरको मिति २०६९।१२।१२ को फैसला ।

मिति २०६९।७।२१ गतेको मनसायपत्रको आधारमा प्रवेश परीक्षा लिने सूचना प्रकाशित गरी मिति २०६९।८।६ गते अस्थाई सम्बन्धन प्राप्त भएपछि प्रवेश परीक्षा शुल्क दाखिला गरेको र त्यसपछि मिति २०६९।८।७ गते भएको परीक्षामा विपक्षी कलेजका विद्यार्थीहरू समेत सामिल भएका हुन । रिजल्ट सिटबाट सो कुरा देखिएको अवस्थामा सोलाई ध्यानै नदिएँ जारी भएको आदेश कानून विपरीत छ । त्यस्तै गरी मिति २०६९।८।१४ को विपक्षी र विश्वविद्यालय बीचको सम्झौता कार्यान्वयन भएन भन्ने विपक्षीको भनाई भएकोमा सम्झौता कार्यान्वयनको लागि रिट क्षेत्र आकर्षित नहुने तथा सम्झौताले दायित्व मात्र थोपर्ने भन्न समेत नमिल्ने हुँदा आदेश त्रुटिपूर्ण छ । सम्झौतामा नै विवाद भएमा विश्वविद्यालयको निर्णय अन्तिम र मान्य हुनेछ भन्ने उल्लेख छ । विद्यार्थी भर्ना गरी पठनपाठन सकिएर परीक्षा हुने बेलामा पुनः प्रवेश परीक्षा लिनु भनी भएको पुनरावेदन अदालतको आदेश त्रुटिपूर्ण रहेकोले बदर गरिपाउँ भन्ने समेत व्यहोराको डा. शुभनारायण पाठक समेतको यस अदालतमा परेको पुनरावेदन पत्र ।

नियम बमोजिम पेशी सूचीमा चढी इजलास समक्ष पेश हुन आएको पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदकका तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ता श्री तीलबहादुर भट्टराईले मिति २०६९।८।६ मा विपक्षी कलेजले सम्बन्धन प्राप्त गरेको छ । त्यसपछि मिति २०६९।८।७ गते प्रवेश परीक्षा भई रिजल्ट समेत प्रकाशित गरेको र सोमा विपक्षी कलेजको विद्यार्थी समेत समेल छन् । हाल सो शैक्षिक सत्र भन्दा पछिको ०७०/७१ को शैक्षिक सत्रका लागि पनि प्रवेश परीक्षा संचालन भै पढाई भै रहेको अवस्था छ । सम्बन्धनको सम्झौता अनुसार दुई पक्षको बीचको सम्झौतामा विवाद परेमा विश्वविद्यालयको निर्णय मान्य हुने अवस्था समेत रहेको

हुँदा परमादेशको आदेश जारी गर्ने गरी भएको पुनरावेदन अदालतको फैसला त्रुटिपूर्ण रहेकोले बदर गरिपाउँ भनी गर्नु भएको बहस सुनी मिसिल समेत अध्ययन गरियो ।

यसमा निर्णयतर्फ विचार गर्दा पुनरावेदन अदालतको फैसला मिलेको छ छैन भनी निर्णय दिनुपर्ने देखिन आयो ।

इन्जिनियरिङ्ग विषयको सम्बन्धन विपक्षीलाई दिने मनसाय पत्र (Letter of Intent) मिति २०६९।७।२९ मा प्राप्त गरे पछि प्रवेश परीक्षाको लागि सूचना प्रकाशित भए बमोजिम विद्यार्थीहरूको फर्म भरी लाग्ने शुल्क समेत विपक्षीले पठाएको र मिति २०६९।८।६ को निर्णय बमोजिम सम्बन्धन प्राप्त गरी मिति २०६९।८।७ गते प्रवेश परीक्षा भई रिजल्ट निकाली विद्यार्थी भर्ना गरेको हुँदा विश्वविद्यालयले केही गरिरहनु आवश्यक नभएको भन्ने पुनरावेदकको भनाई रहेको देखिन्छ । कलेज र विश्वविद्यालयसँग सम्बन्धनकोलागि मिति २०६९।८।१४ मा मात्र सम्झौता भएको हुँदा सो सम्झौतापछि प्रवेश परीक्षाको व्यवस्था गर्नु पर्नेमा परीक्षा पनि नलिई दिएको र सोको अन्य व्यवस्था समेत नगरिदिएको भन्ने निवेदक कलेजको जिकिर रहेको देखिएकोमा शैक्षिक सत्र ०६९/७० सालमा भर्नाको लागि प्रवेश परीक्षाको संचालन हुन नसकेको भन्ने सम्बन्धमा उठेको प्रस्तुत विवादमा निवेदन पर्नुको औचित्य तत्काल प्रवेश परीक्षाको व्यवस्था गरी विद्यार्थीहरू भर्ना गर्न मार्ग प्रशस्त गर्नु रहेको देखिन्छ ।

कलेज र विश्वविद्यालय बीच मिति २०६९।८।१४ मा मात्र सम्बन्धनको सम्झौता भएको र सो पछि उक्त शैक्षिक सत्रकोलागि सम्बन्धित विद्यार्थीहरू लक्षित गरी प्रवेश परीक्षा सञ्चालन भएको नदेखिएको अवस्थामा पुनरावेदन अदालत विराटनगरबाट शैक्षिक सत्र भित्रै प्रवेश परीक्षा लिनु भनी परमादेशको आदेश समेत जारी भएको अवस्था छ ।

शैक्षिक सत्र ०६९/७० सालपछि पनि ०७०/७१ को शैक्षिक सत्रको लागि समेत प्रवेश परीक्षा सम्पन्न भै उत्तीर्ण विद्यार्थीहरू भर्ना भै कक्षा संचालन भै रहेको भन्ने विद्वान कानून व्यवसायीको बहसबाट समेत बुझिन आएको हुँदा जुन शैक्षिक सत्रको लागि विद्यार्थीहरूले प्रवेश परीक्षा दिन नपाएको भन्ने कलेजको दावी छ, त्यस पछिको पछिल्लो वर्षमा समेत प्रवेश परीक्षा

संचालन भै सकेको अवस्था देखिएको र ०६९/७० मा प्रवेश परीक्षामा संलग्न हुन नसकेका इच्छुक विद्यार्थीहरू शैक्षिक सत्र ०७०/७१ को प्रवेश परीक्षामा संलग्न हुन पाइसकेर सफल विद्यार्थीहरूले प्रवेश समेत पाई कक्षा संचालनलमा रहिरहेको अवस्था देखिएकोले प्रस्तुत विवादको औचित्यनै समाप्त भै सकेको देखिएको हुँदा शैक्षिक सत्र ०६९/७० को विषयमा हाल आएर आदेश गर्नु औचित्यपूर्ण नहुने भएकोले पुनरावेदन अदालत विराटनगरको मिति २०६९।१२।१२ को फैसला परिवर्तन गरिरहनु परेन, सदर हुने ठहर्छ । पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन । प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी अभिलेख शाखामा बुझाइदिनु ।

न्यायाधीश

उक्त रायमा सहमत छु ।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत: सुमन कुमार न्यौपाने

कम्प्यूटर सेटिङ्ग: रानु पौडेल

इति सम्बत् २०७३ साल वैशाख महिना ५ गते रोज १ शुभम्..... ।